Jahrgang 1941.

Sammlung
der Gesetze und Verordnungen
des Protektorates Böhmen und Mähren.

Ausgegeben am 1. März 1941.

23. Stück. Preis: K 3·—.

Ročník 1941.

Sbírka
zákonů a nařízení
Protektorátu Čechy a Morava.

Vydána dne 1. března 1941.

Cena: K 3·—. Částka 23.

Inhalt: (82 und 83.) 82. Verordnung, betreffend die Abänderung und Ergänzung des Gesetzes über die Bezüge der Kriegsbeschädigten. — 83. Verordnung, womit die Regierungsverordnung vom 19. März 1940, Slg. Nr. 114, betreffend die Regelung der Holzabfuhr, abgeändert und ergänzt wird.

Obsah: (82. a 83.) 82. Nařízení, kterým se mění a doplňuje zákon o požitcích válečných poškozenců. — 83. Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 19. března 1940, č. 114 Sb., o úpravě odvozu dříví.

82.

Regierungsverordnung vom 5. Dezember 1940,

betreffend die Abänderung und Ergänzung des Gesetzes über die Bezüge der Kriegsbeschädigten.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des Art. II des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938, Slg. Nr. 330:

Art. I.

Das Gesetz vom 20. Februar 1920, Slg. Nr. 142, über die Bezüge der Kriegsbeschädigten in der Fassung des Gesetzes vom 25. Jänner 1922, Slg. Nr. 39, des Gesetzes vom 17. September 1930, Slg. Nr. 133, und des Gesetzes vom 26. März 1936, Slg. Nr. 67, wird abgeändert und ergänzt, wie folgt:

§ 2, Abs. 1, 4, 5 und 6, haben zu lauten:

(1) Der Anspruch auf die Bezüge steht jenem Kriegsbeschädigten zu, dessen jährliches, die Grundlage für die Veranlagung der Einkommensteuer bildendes Einkommen nicht höher war als 10.000 K, wenn es aus einer wirtschaftlich selbständigen Tätigkeit stammte, oder als 15.000 K, wenn es aus einer wirtschaftlich unselbständigen Tätigkeit stammte. Hat das aus einer wirtschaftlich selbständigen Tätigkeit stammende Einkommen des Beschädigten die Grenze von 10.000 K, oder die Grenze von 15.000 K, wenn

Vládní nařízení ze dne 5. prosince 1940,

kterým se mění a doplňuje zákon o požitcích válečných poškozenců.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

Čl. I.

Zákon ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb., o požitcích válečných poškozenců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb., zákona ze dne 17. září 1930, č. 133 Sb., a zákona ze dne 26. března 1936, č. 67 Sb., se mění a doplňuje takto:

§ 2, odst. 1, 4, 5 a 6 zní:

(1) Nárok na požitky přísluší válečnému poškozenci, jehož roční příjem, tvořící základ pro ukládání daně důchodové, nebyl větší než 10.000 K, plynul-li z činnosti hospodářsky samostatné, nebo 15.000 K, plynul-li z činnosti hospodářsky nesamostatné. Přestoupil-li poškozencův příjem, plynoucí z činnosti hospodářsky samostatné, hranici 10.000 K nebo hranici 15.000 K, plynul-li z činnosti hospodářsky nesamostatné, krátí se požitky o částku, o niž byla příslušná hranice překročena. Rozhodujícím je příjem dosažený v kalendářním roku

es aus einer wirtschaftlich unselbständigen Tätigkeit stammte, überschritten, so werden die Bezüge um den Betrag gekürzt, um den die betreffende Grenze überschritten wurde. Entscheidend ist das Einkommen, das in dem Kalenderjahre erzielt wurde, welches dem Jahre vorangeht, für das über den Anspruch auf die Bezüge entschieden wird.

předcházejícím onomu roku, pro který se o nároku na požitky rozhoduje.

(4) Das Einkommen des Kriegsbeschädigten oder der in den Absätzen 2 und 3 angeführten Personen, das teils aus einer wirtschaftlich selbständigen, teils aus einer unselbständigen Tätigkeit stammt, wird als ein Einkommen aus einer wirtschaftlich selbständigen Tätigkeit angesehen, wobei jedoch das aus einer wirtschaftlich unselbständigen Tätigkeit stammende Einkommen um ein Drittel herabgesetzt wird.

(4) Příjem válečného poškozence nebo osob uvedených v odstavcích 2 a 3, plynoucí z činnosti hospodářsky jednak samostatné, jednak nesamostatné, posuzuje se jako příjem z činnosti hospodářsky samostatné, při čemž však příjem z činnosti hospodářsky nesamostatné se snižuje o jednu třetinu.

(5) Bei Kriegsinvaliden mit einer Minderung der Erwerbsfähigkeit von mindestens 85% werden die nach diesem Gesetze zuerkannten Genüsse in dieses Einkommen nicht eingerechnet. Bei diesen Personen darf die Grenze des Einkommens, bei deren Erreichung die Genüsse gekürzt werden, wenn es sich um ein Einkommen aus dem Verkaufe von Tabak und Tabakerzeugnissen handelt, nicht niedriger sein als die Summe der Genüsse, welche sonst dem Kriegsinvaliden nach § 8, § 9, Abs. 1, § 10, beziehungsweise auch § 42 zustehen würden. Auf diese höhere Grenze bezieht sich die Bestimmung des § 3 nicht.

(5) U válečných invalidů se ztrátou výdělečné schopnosti aspoň 85% nezapočítávají se do tohoto příjmu požitky přiznané podle tohoto zákona. U těchto osob nesmí býti hranice příjmu, při jejímž dosažení se krátí požitky, jde-li o příjem z provozování prodeje tabáku a tabákových výrobků, nižší než souhrn požitků, které by jinak válečnému invalidovi příslušely podle § 8, § 9, odst. 1, § 10, po případě i § 42. Na tuto vyšší hranici se nevztahuje ustanovení § 3.

(6) Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung wird ermächtigt, im Einvernehmen mit dem Finanzminister die im Absatz 1 bestimmte Einkommengrenze den Teuerungsverhältnissen gemäß entsprechend abzuändern.

(6) Ministr sociální a zdravotní správy se zmocňuje, aby v dohodě s ministrem financí změnil příjmovou hranici stanovenou v odstavci 1 přiměřeně podle drahotních poměrů.

Der § 3 hat zu lauten:

§ 3 zní:

Leben Personen, zu deren Unterhalt der Kriegsbeschädigte nach dem Gesetze beizutragen verpflichtet ist und tatsächlich beiträgt oder die Kinder seiner Gattin, deren leiblicher Vater er zwar nicht ist, zu deren Lebensunterhalte er jedoch tatsächlich beiträgt, mit dem Kriegsbeschädigten im gemeinsamen Haushalte, so wird der im § 2, Abs. 1, bezeichnete Betrag um 10% für jede einzelne derartige Person, höchstens um 8000 K, erhöht.

Žijí-li s válečným poškozencem ve společné domácnosti osoby, k jejichž výživě je povinen podle zákona přispívati a skutečně přispívá, nebo děti jeho manželky, jejichž otcem sice není, avšak k jejichž výživě skutečně přispívá, zvyšuje se částka uvedená v § 2, odst. 1 o 10% za každou jednotlivou takovou osobu, nejvýše o 8000 K.

Der § 4 hat zu lauten:

§ 4 zní:

(1) Der Anspruch eines Kriegsbeschädigten, der in die Dienste des Protektorates

(1) Nárok válečného poškozence, který byl přijat do služeb Protektorátu Čechy a Morava

Böhmen und Mähren oder in die Dienste eines Landes, eines Bezirkes oder einer Gemeinde oder der Unternehmungen derselben oder der von ihnen verwalteten Anstalten, Fonds und Einrichtungen oder in die Dienste der Privatbahnen aufgenommen wurde, wird folgendermaßen geregelt:

a) Beträgt sein Monatsgehalt höchstens 1000 K, so hat er Anspruch auf die Rente nach den übrigen Bestimmungen des Gesetzes, insbesonders mit der Beschränkung gemäß den §§ 2 und 3.

b) Beträgt sein Monatsgehalt mehr als 1000 K und erreicht die Einbuße an seiner Erwerbsfähigkeit, welche für die Bemessung der Rente maßgebend ist, nicht mindestens 50%, steht ihm überhaupt kein Rentenanspruch zu.

c) Beträgt sein Monatsgehalt mehr als 1000 K und die für die Bemessung seiner Rente maßgebende Einbuße an der Erwerbsfähigkeit mindestens 50%, hat er Anspruch auf die Hälfte der Bezüge, welche ihm sonst gemäß den anderen Bestimmungen des Gesetzes, insbesonders mit Rücksicht auf die §§ 2 und 3 zustehen würden.

(2) Unter Gehalt sind sämtliche Dienstbezüge, und zwar Geld- und Naturalbezüge, nach Abrechnung der von diesen Bezügen pflichtmäßig abgezogenen Abgaben zu verstehen.

Der § 5 hat zu lauten:

(1) Zu Gunsten von vollkommen erblindeten oder vollkommen erwerbsunfähigen und auf die Hilfe dritter Personen angewiesenen Kriegsbeschädigten kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Finanzministerium in einzelnen Fällen Ausnahmen von den Bestimmungen des § 2 bewilligen.

(2) Analoge Ausnahmen können zu Gunsten von Kriegsinvaliden bewilligt werden, deren Erwerbsfähigkeit mindestens um 50% gemindert ist, die jedoch infolge außerordentlicher Arbeitsamkeit ein Arbeits(Dienst)einkommen über die im § 2 des Gesetzes festgesetzte Grenze hinaus erzielen.

(3) Die Begünstigungen gemäß den Absätzen 1 und 2 können öffentlichen Bediensteten, auf welche § 4 Bezug hat, nicht zuerkannt werden.

Der § 6 hat zu lauten:

(1) Die Bezüge sind:

nebo do služeb země, okresu či obce nebo jejich podniků, nebo jimi spravovaných ústavů, fondů a zařízení nebo do služeb soukromých drah, se upravuje takto:

a) Činí-li jeho měsíční plat nejvýše 1000 K, má nárok na důchod podle ostatních ustanovení zákona, zejména s omezením podle §§ 2 a 3.

b) Činí-li jeho měsíční plat více než 1000 K a ztráta na výdělečné schopnosti, rozhodná pro výměru důchodu, nedosahuje aspoň 50%, nemá nároku na důchod vůbec.

c) Činí-li jeho měsíční plat více než 1000 K a ztráta na výdělečné schopnosti, rozhodná pro výměru důchodu, činí aspoň 50%, má nárok na polovinu požitků, které by mu jinak patřily podle ostatních ustanovení zákona, zejména vzhledem k §§ 2 a 3.

(2) Platem jest rozuměti veškeré služební požitky peněžní i naturální po odpočtu dávek povinně sražených z těchto požitků.

§ 5 zní:

(1) Ve prospěch válečných poškozenců úplně osleplých nebo úplně neschopných výdělku a odkázaných na pomoc třetích osob může ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí povoliti v jednotlivých případech výjimky z ustanovení § 2.

(2) Obdobné výjimky mohou býti povoleny ve prospěch válečných invalidů, jichž výdělečná schopnost je snížena aspoň o 50%, kteří však mimořádnou pracovitostí docilují pracovního (služebního) příjmu nad hranici v § 2 zákona stanovenou.

(3) Výhody podle odstavců 1 a 2 nemohou býti přiznány veřejným zaměstnancům, na které se vztahuje § 4.

§ 6 zní:

(1) Požitky jsou:

a) die Invalidenrente;
b) die Witwenrente;
c) die Waisenrente;
d) die Vorfahrenrente;
e) die Geschwisterrente.

(2) Es ist nicht erlaubt, mehr als eine Rente nach diesem Gesetze zu beziehen. Bei dem Zusammentreffen von zwei oder mehr Ansprüchen steht dem Beschädigten der Anspruch auf die höhere Rente zu.

Der § 7 hat zu lauten:

Eine nicht mindestens 20% erreichende Einbuße der Erwerbsfähigkeit begründet keinen Anspruch auf eine Invalidenrente.

Der § 8 hat zu lauten:

Die Invalidenrente beträgt bei einer Einbuße der Erwerbsfähigkeit von:

20— 24%	jährlich	K 900,
25— 34%	„	K 1.410,
35— 44%	„	K 1.920,
45— 54%	„	K 2.520,
55— 64%	„	K 3.360,
65— 74%	„	K 3.900,
75— 84%	„	K 5.280,
85—100%	„	K 8.640.

Der § 9 hat zu lauten:

(1) Vollkommen erblindeten Invaliden, deren Einbuße der Erwerbsfähigkeit wegen dieses Gebrechens mit 100% festgesetzt wurde, steht der Anspruch auf einen besonderen Blindenzuschuß zur Invalidenrente zu. Der Zuschuß beträgt in Ortschaften, die über 25.000 Einwohner haben, 5400 K jährlich, in Ortschaften, die von 2000 bis 25.000 Einwohner haben, 4800 K jährlich und in Ortschaften, die weniger als 2000 Einwohner haben, 3600 K jährlich. Die nur als praktische Blinde anerkannten Invaliden, deren Einbuße der Erwerbsfähigkeit wegen dieses Gebrechens mindestens 85% beträgt, haben Anspruch auf einen Zuschuß zur Rente bloß von 1800 K jährlich. Außerdem kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Finanzministerium den vollkommen oder den praktisch blinden Invaliden den Anspruch auf einen weiteren besonderen Zuschuß von 1800 K jährlich zuerkennen, wenn sie im Militärdienste eine weitere Verwundung erlitten haben oder noch von einem anderen Leiden betroffen sind, sofern die Folgen die-

a) důchod invalidní;
b) důchod vdovský;
c) důchod sirotčí;
d) důchod předků;
e) důchod sourozenců.

(2) Není dovoleno bráti více než jeden důchod podle tohoto zákona. Při souběhu dvou a více nároků přísluší poškozenci nárok na důchod vyšší.

§ 7 zní:

Ztráta výdělečné schopnosti nedosahující aspoň 20% nezakládá nároku na důchod invalidní.

§ 8 zní:

Důchod invalidní činí při ztrátě výdělečné schopnosti:

20 — 24%	ročně	K 900,
25 — 34%	„	K 1.410,
35 — 44%	„	K 1.920,
45 — 54%	„	K 2.520,
55 — 64%	„	K 3.360,
65 — 74%	„	K 3.900,
75 — 84%	„	K 5.280,
85 —100%	„	K 8.640.

§ 9 zní:

(1) Invalidům zcela oslepým, jejichž ztráta výdělečné schopnosti pro tuto vadu byla stanovena 100%, přísluší nárok na zvláštní slepecký příplatek k invalidnímu důchodu. Příplatek činí v místech majících nad 25.000 obyvatel 5.400 K ročně, v místech majících od 2000 do 25.000 obyvatel 4800 K ročně a v místech majících méně než 2000 obyvatel 3600 K ročně. Invalidé uznaní pouze za praktické slepce, jejichž ztráta výdělečné schopnosti pro tuto vadu činí aspoň 85%, mají nárok na příplatek k důchodu pouze 1800 K ročně. Mimo to může ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí přiznati invalidům zcela nebo prakticky slepým nárok na další zvláštní příplatek 1800K ročně, jestliže ve službě vojenské utrpěli další zranění nebo byli postiženi ještě jinou chorobou, pokud následky této vady samy o sobě způsobují ztrátu výdělečné schopnosti aspoň 50%.

ses Gebrechens an und für sich eine Einbuße der Erwerbsfähigkeit von mindestens 50% bewirken.

(2) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium in besonders rücksichtswürdigen Fällen einen Zuschuß zur Invalidenrente bis zur Höhe von 1800 K jährlich Invaliden zuerkennen, die derart hilflos sind, daß sie ständig fremder Hilfe bedürfen.

(3) Invaliden, die wegen der Folgen einer Kriegsbeschädigung hilflos und nicht in der Lage sind, sich ohne fremde Hilfe zu bewegen, kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Finanzministerium einen besonderen Zuschuß bis zur Höhe von 5400 K jährlich zuerkennen.

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvem financí přiznati v případech hodných zvláštního zřetele příplatek k důchodu invalidnímu až do výše ročních 1800 K invalidům, kteří jsou tak bezmocní, že potřebují stále cizí pomoci.

(3) Invalidům, kteří jsou bezmocni pro následky válečného poškození a nemohou se volně bez cizí pomoci pohybovati, může ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí přiznati zvláštní příplatek až do výše 5400 K ročně.

§ 10, Abs. 1, hat zu lauten:

(1) Dem Invaliden gebührt für jedes unversorgte leibliche und Stiefkind bis zu 18 Jahren, sofern der Invalide für dessen Unterhalt sorgt und sofern dieses Kind nicht erwerbstätig ist, ein Zuschuß von 10% zur Grundrente (§ 8). Handelt es sich um ein Kind, das entweder deshalb, weil es geistig oder körperlich gebrechlich ist, oder weil es in einem Lehrverhältnis steht, oder weil es eine öffentliche oder private Schule zwecks Vorbereitung für einen Beruf besucht, unfähig ist, selbst seinen Unterhalt zu bestreiten, so gebührt dieser Zuschuß auch für ein über 18 Jahre altes Kind, längstens jedoch bis zum 21. Jahre.

§ 10, odst. 1 zní:

(1) Invalidovi přísluší příplatek 10% k základnímu důchodu (§ 8) na každé vlastní a nevlastní nezaopatřené dítě mladší 18 let, pokud invalida pečuje o jeho výživu a pokud toto dítě není výdělečně činno. Jde-li o dítě, které není schopno samo svou výživu hraditi buď proto, že je duševně či tělesně choré nebo že je v učňovském poměru nebo že navštěvuje veřejnou či soukromou školu za účelem přípravy k povolání, přísluší tento příplatek i na dítě starší 18 let, nejdéle však do 21 let.

Der § 11 wird durch den Absatz 10 ergänzt, der zu lauten hat:

(10) In rücksichtswürdigen Fällen kann den Kriegsinvaliden eine außerordentliche Heilfürsorge auch für eine andere als im Absatz 1 angeführte Erkrankung, gegebenenfalls auch deren Kindern und Gattin gewährt werden, wenn die Einbuße an der Erwerbsfähigkeit bei dem Invaliden mindestens 50% beträgt und wenn der Invalide infolge seiner Kriegsbeschädigung in einem die Krankenversicherungspflicht begründenden Verhältnisse nicht weiter erwerbstätig ist. Einzelheiten werden vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Finanzministerium bestimmt.

§ 11 se doplňuje odstavcem 10, jenž zní:

(10) V ohledu hodných případech může býti poskytnuta mimořádně léčebná péče válečným invalidům i pro jiné onemocnění, než které je uvedeno v odstavci 1, po případě i jejich dětem a manželce, jestliže ztráta na výdělečné schopnosti u invalidy činí aspoň 50% a jestliže invalida pro následky válečného poškození není dále výdělečně činný v poměru zakládajícím povinnost pojištění pro případ nemoci. Podrobnosti stanoví ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí.

Neu wird der § 12a eingeschaltet, der zu lauten hat:

Invaliden, die Prothesen oder orthopädischer Behelfe zwecks Milderung oder Be-

Nově se zařazuje § 12a, jenž zní:

Invalidé potřebující prothesy a orthopedické pomůcky k zmírnění nebo odstranění

seitigung der Folgen einer Kriegsbeschädigung bedürfen, die den Anspruch auf Invalidenrente begründet, haben Anspruch auf Zuteilung und Reparatur dieser Behelfe auf Kosten des Ministeriums für soziale und Gesundheitsverwaltung. Über den Anspruch auf Zuteilung und Reparaturen entscheidet das Landesamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge. Einzelheiten werden vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung bestimmt.

následků válečného poškození, jež zakládá nárok na důchod invalidní, mají nárok na příděl a opravu těchto pomůcek na účet ministerstva sociální a zdravotní správy. O nároku na příděl a opravy rozhoduje zemský úřad pro péči o válečné poškozence. Podrobnosti stanoví ministerstvo sociální a zdravotní správy.

§ 13, Abs. 2 und 3, haben zu lauten:

(2) Eine getrennte Ehegattin kann die Witwenrente nur dann beanspruchen:

a) wenn keine berechtigte Witwe vorhanden ist, die vor dem Tode des Invaliden mit ihm in ehelicher Gemeinschaft gelebt hat;

b) wenn die Ehe aus dem Verschulden des Ehegatten oder aus beiderseitigem Verschulden getrennt wurde;

c) wenn sie zur Zeit des Ablebens des Invaliden Anspruch auf Unterhaltsbeitrag hat. Die Jahresrente darf jedoch den Unterhaltsbeitrag nicht übersteigen, den der Verstorbene der getrennten Ehegattin zu leisten verpflichtet war.

(3) Die Witwe nach einem Kriegsinvaliden, bei dem die durch Bescheid zuletzt festgesetzte Einbuße an Erwerbsfähigkeit mindestens 75% betrug, hat auch dann Anspruch auf Witwenrente, wenn die Bedingungen des § 13, Abs. 1, über den Zusammenhang der Todesursache mit der Kriegsbeschädigung sowie die Bedingungen des § 14 nicht erfüllt sind. Es wird jedoch die Erfüllung der Bedingung gefordert, daß die Ehe des Invaliden mindestens 3 Jahre vor dem Ableben desselben gedauert hat. Hat die Ehe eine kürzere Zeit, mindestens jedoch ein Jahr gedauert, gebührt die Witwenrente dann, wenn aus dieser Ehe ein Kind geboren wurde, das zur Zeit des Anfalles des Anspruches auf die Rente am Leben ist. Stets wird gefordert, daß die Eheleute die obangeführte Zeit ununterbrochen im gemeinsamen Haushalte gelebt haben.

§ 13, odst. 2 a 3 zní:

(2) Manželka rozloučená může požadovati důchod vdovský jen:

a) není-li tu oprávněné vdovy, která před smrtí invalidovou žila s ním v manželství;

b) bylo-li manželství rozloučeno z viny manželovy nebo z viny oboustranné;

c) má-li v době jeho úmrtí nárok na výživné. Roční důchod nesmí však převyšovati příspěvek na výživu, kterým byl zemřelý rozloučené manželce povinen.

(3) Vdova po válečném invalidovi, u něhož ztráta na výdělečné schopnosti, posledně stanovená výměrem, činila aspoň 75%, má nárok na důchod vdovský i když nejsou splněny podmínky § 13, odst. 1 o souvislosti příčiny smrti s válečným poškozením a podmínky § 14. Vyžaduje se však splnění podmínky, aby manželství invalidovo trvalo aspoň 3 léta před smrtí invalidovou. Trvalo-li manželství kratší dobu, nejméně však jeden rok, přísluší důchod vdovský, jestliže se z tohoto manželství narodilo dítě, které jest v době nápadu nároku na důchod na živu. Vždy se vyžaduje, aby manželé žili po dobu, jak je výše stanovena, nepřetržitě ve společné domácnosti.

§ 14, Abs. 1, hat zu lauten:

(1) Der Anspruch auf Witwenrente steht jedoch auch der Witwe zu, die später eine Ehe geschlossen hat:

a) wenn die bei dem Invaliden gemäß dem letzten rechtskräftigen Bescheide festgestellte Einbuße an Erwerbsfähigkeit am Tage des Ablebens mindestens 50% betragen hat,

§ 14, odst. 1 zní:

(1) Nárok na důchod vdovský přísluší však i vdově, která později ve svazek manželský vstoupila:

a) činila-li zjištěná ztráta na výdělečné schopnosti podle posledního pravoplatného výměru u invalidy v den smrti aspoň 50%,

b) wenn der Invalide am Tage der Eheschließung jünger als 60 Jahre war und

c) wenn am Tage des Ablebens des Invaliden seit der Eheschließung wenigstens 3 Jahre abgelaufen sind.

b) byl-li invalida v den sňatku mladší 60 let a

c) uplynula-li v den úmrtí invalidova od sňatku aspoň 3 léta.

Der § 16 hat zu lauten:

Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium einer Witwe die Rente entziehen, wenn gewichtige Gründe dafür sprechen, daß die Witwe der Rente unwürdig ist.

§ 16 zní:

Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvem financí odejmouti vdově důchod, jestliže závažné důvody svědčí pro to, že vdova není důchodu hodna.

Der § 17 hat zu lauten:

(1) Kinderlose Witwen oder Gefährtinnen, die jünger sind als 60 Jahre, haben keinen Anspruch auf Rente, wenn ihre Erwerbsfähigkeit nicht wenigstens um 30% gemindert ist.

(2) Die Grundrente einer Witwe beträgt 1440 K jährlich. Die Rente wird bei Witwen, welche mindestens für 2 Kinder unter 16 Jahren sorgen oder welche wenigstens zu 50% erwerbsunfähig sind, auf 2400 K jährlich erhöht.

(3) Witwen oder Gefährtinnen, die älter als 60 Jahre sind, oder deren Erwerbsfähigkeit um 66⅔% gemindert ist, steht der Anspruch auf eine Rente von 2880 K jährlich zu.

§ 17 zní:

(1) Vdovy nebo družky bezdětné mladší 60 let nemají nároku na důchod, jestliže jejich výdělečná schopnost není snížena aspoň o 30%.

(2) Vdovský základní důchod činí 1440 K ročně. Důchod se zvyšuje na 2400 K ročně u vdov, které pečují aspoň o 2 děti mladší 16 let nebo které jsou aspoň 50% výdělku neschopny.

(3) Vdovy nebo družky starší 60 let, nebo jejichž výdělečná schopnost je snížena o 66⅔%, mají nárok na důchod 2880 K ročně.

Der § 19 hat zu lauten:

(1) Verheiratet sich eine die Witwenrente beziehende Witwe (Gefährtin), so verliert sie diese Rente, erhält aber eine Abfertigung im dreifachen Betrage der Jahresrente.

(2) Der Witwe, welche eine Abfertigung infolge der Wiederverheiratung erhalten hat und die innerhalb von 3 Jahren seit ihrer Wiederverheiratung abermals verwitwet, lebt der Anspruch auf die Witwenrente mit dem ersten Tage des dem Ableben des zweiten Ehegatten nachfolgenden Monates auf, wenn sie nach ihm keine Versorgungsgenüsse erworben hat. Von der ausgezahlten Abfertigung hat die Witwe den entsprechenden verhältnismäßigen Betrag zurückzuzahlen, der auf den bis zu 3 Jahren fehlenden Zeitraum, vom Tage an gerechnet, an dem sie die zweite Ehe eingegangen ist, entfällt. Dieser derart ermittelte Betrag wird in monatlichen Fristen von der neu zuerkannten Rente in Raten abgezogen.

§ 19 zní:

(1) Provdá-li se vdova (družka), požívající důchodu vdovského, pozbývá tohoto důchodu, obdrží však odbytné v trojnásobné částce ročního důchodu.

(2) Vdově, která obdržela odbytné, poněvadž se znovu provdala, a která opět ovdoví do 3 let od svého opětného sňatku, oživuje nárok na důchod vdovský prvním dnem měsíce následujícího po úmrtí druhého manžela, jestliže po něm nenabyla zaopatřovacích požitků. Z vyplaceného odbytného je vdova povinna vrátiti příslušnou poměrnou část, připadající na dobu chybějící do 3 let, počítajíc od onoho dne, kdy vstoupila do druhého manželství. Takto zjištěná částka bude srážena v měsíčních lhůtách z důchodu nově přiznaného splátkami.

§ 20, Abs. 1 und 2, haben zu lauten:

(1) Die Waisenrente gebührt den unver-

§ 20, odst. 1 a 2 zní:

(1) Důchod sirotčí přísluší nezaopatřeným

sorgten Kindern unter 18 Jahren, deren Vater unter den im § 1, lit. a), Z. 1 bis 3, des Ges. Slg. Nr. 199/1919 angeführten Umständen gefallen oder gestorben ist oder vermißt wird, und den Kindern eines gestorbenen Kriegsinvaliden, sofern nicht festgestellt wurde, daß sein Tod aus einem anderen Grunde eingetreten ist, als in der erwähnten gesetzlichen Bestimmung bezeichnet ist. Für die Waisen nach Kriegsinvaliden gelten auch die Bestimmungen des § 13, Abs. 3, sinngemäß für den Anspruch auf die Waisenrente. Die Rente steht nur jenen Waisen zu, die nicht imstande sind, sich aus eigenem Erwerbe zu ernähren.

(2) Handelt es sich um ein Kind, das wegen eines geistigen oder körperlichen Gebrechens oder infolge der Fortdauer des Lehrverhältnisses oder infolge des Besuches einer öffentlichen oder privaten Schule nicht fähig ist, sich zu ernähren, so kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die Auszahlung der Rente auch über das 18. Jahr hinaus, längstens aber bis zu 21 Jahren bewilligen.

dětem nedokonavším 18 let, jejichž otec padl, zemřel nebo stal se nezvěstným za okolností uvedených v § 1, písm. a), č. 1 až 3 zák. č. 199/1919 Sb., a dětem zemřelého válečného invalidy, nebylo-li zjištěno, že smrt jeho nastala z jiného důvodu, než jest naznačeno v uvedeném zákonném ustanovení. Pro sirotky po válečných invalidech platí obdobně pro nárok na důchod sirotčí též ustanovení § 13, odst. 3. Důchod přísluší jen oněm sirotkům, kteří se nemohou ze svého výdělku živit.

(2) Jde-li o dítě, které pro chorobu duševní nebo tělesnou nebo pro trvání poměru učňovského nebo pro návštěvu veřejné či soukromé školy není schopno se živiti, může ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí povoliti výplatu důchodu i přes 18. rok, nejdéle však do 21 let.

Der § 23 hat zu lauten:

Die Waisenrente beträgt für jedes Kind 900 K jährlich. Doppelwaisen oder Waisen, für welche ihre Mutter nicht sorgen kann, wird die Rente um 50% erhöht.

§ 23 zní:

Sirotčí důchod činí 900 K ročně pro každé dítě. Sirotkům, ztrativším oba rodiče nebo o něž se matka starati nemůže, zvyšuje se důchod o 50%.

Der § 24 hat zu lauten:

Die Witwen- und die Waisenrente dürfen zusammen 8640 K jährlich nicht übersteigen. Sollten die Renten diesen Betrag übersteigen, so sind die Waisenrenten im gleichen Maße herabzusetzen.

§ 24 zní:

Důchod vdovský a sirotčí dohromady nesmí převyšovati 8.640 K ročně. Kdyby důchody převyšovaly tuto částku, je důchody sirotčí stejnoměrně snížiti.

§ 25, Abs. 1 und 4, haben zu lauten:

(1) Erreichen die Witwenrente und die Waisenrenten nicht den Betrag von 8640 K jährlich, so haben auf den nicht erschöpften Betrag mit der im Absatz 4 angeführten Einschränkung die Eltern der in den §§ 13 und 20 bezeichneten Person Anspruch, sofern sie zu zwei Dritteln erwerbsunfähig sind, oder wenn der Vater über 65 oder die Mutter über 60 Jahre alt ist. Als weitere Bedingung des Rentenanspruches gilt die Tatsache, daß der Sohn wesentlich zum Unterhalte der Eltern beigetragen hat, oder die begründete Voraussetzung, daß er dies tun würde, wenn er am Leben wäre.

(4) Die Rente für eine der im Absatz 1 be-

§ 25, odst. 1 a 4 zní:

(1) Nedosahují-li důchod vdovský a důchody sirotčí částky 8.640 K ročně, mají na nevyčerpanou částku s omezením uvedeným v odstavci 4 nárok rodiče osoby uvedené v §§ 13 a 20, jsou-li ze dvou třetin výdělku neschopni nebo je-li otec starší 65 let nebo matka 60 let. Další podmínkou pro nárok na důchod je skutečnost, že syn přispíval podstatně k výživě rodičů nebo odůvodněný předpoklad, že by tak činil, kdyby byl na živu.

(4) Důchod pro jednu osobu uvedenou

zeichneten Person beträgt 1200 K jährlich, für beide Elternteile, sofern sie ihnen zuerkannt wurde, 1800 K jährlich. Ist den Eltern mehr als ein Sohn unter den in den §§ 13 und 20 angeführten Umständen gestorben, so wird die Rente für jeden weiteren um ein Drittel, höchstens aber um 100% der zuerkannten Grundrente erhöht.

Der § 25a hat zu lauten:

(1) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann in dem Falle, daß die Witwen-, die Waisen- und die Vorfahrenrente zusammen 8640 K jährlich nicht übersteigen, den nicht erschöpften Betrag mit der im Absatz 2 angeführten Einschränkung den Geschwistern einer unter den im § 1, lit. a), Z. 1 bis 3, des Ges. Slg. Nr. 199/1919 gefallenen, gestorbenen oder vermißten Person oder eines infolge der unter denselben Umständen herbeigeführten Gesundheitsschädigung verstorbenen Invaliden zuerkennen, sofern sie vollkommen erwerbsunfähig sind und den Nachweis erbringen, daß ihnen einzig und allein diese Person wegen ihrer Erwerbsunfähigkeit den Unterhalt gewährt hat.

(2) Die einzelne Rente eines Geschwisterteiles beträgt höchstens 900 K jährlich.

Neu wird der § 25b eingeschaltet, der zu lauten hat:

(1) Den Hinterbliebenen nach einem Kriegsbeschädigten, dem zur Zeit seines Ablebens der Anspruch auf die Auszahlung der Rente gemäß diesem Gesetze zustand, gebührt, sofern sie das Begräbnis auf eigene Kosten besorgt haben, ein Sterbegeld in der Höhe der 3monatigen letzten Rente des verstorbenen Kriegsbeschädigten, mindestens jedoch der Betrag von 600 K. Das Sterbegeld gehört nicht in die Verlassenschaft.

(2) Hat eine andere Person dem Rentenberechtigten das Begräbnis besorgt, kann sie den Ersatz der tatsächlichen und notwendigen Begräbniskosten bis zur Höhe von 600 K verlangen, wenn die Begräbniskosten in dem Verlassenschaftsvermögen keine Deckung finden können.

(3) Der Anspruch auf das Sterbegeld und auf den Ersatz der Begräbniskosten erlischt, wenn ein Sterbegeld oder ein Ersatz der Begräbniskosten aus anderen öffentlichen Mitteln gewährt wurde. Erreicht ein solches Sterbegeld oder ein solcher Ersatz der Begräbniskosten die in den Absätzen 1 und 2 angeführten Beträge nicht, so wird dem Berechtigten die Differenz zwischen dem aus-

v odstavci 1 činí 1.200 K ročně, pro oba rodiče, pokud jim byl přiznán, 1.800 K ročně. Zemřel-li rodičům více než jeden syn za okolností uvedených v §§ 13 a 20, zvyšuje se za každého dalšího důchod o jednu třetinu, nejvýše však o 100% přiznaného základního důchodu.

§ 25a zní:

(1) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v případě, že důchody vdovský, sirotčí a předků dohromady nepřevyšují 8.640 K ročně, přiznati nevyčerpanou částku s omezením uvedeným v odstavci 2 sourozencům osoby padlé, zemřelé nebo nezvěstné za okolností uvedených v § 1, písm. a), č. 1 až 3 zák. č. 199/1919 Sb., nebo invalidy zemřelého následkem poškození zdraví způsobeného za těchže okolností, pokud jsou výdělku úplně neschopni, a prokáží-li, že jediné osoba ta poskytovala jim výživu z důvodu jejich výdělečné neschopnosti.

(2) Jednotlivý důchod sourozenců činí nejvýše 900 K ročně.

Nově se zařazuje § 25b, jenž zní:

(1) Pozůstalým po válečném poškozenci, kterému v době smrti příslušel nárok na výplatu důchodu podle tohoto zákona, náleží, jestliže na svůj náklad vypravili pohřeb, úmrtné ve výši 3měsíčního posledního důchodu zemřelého válečného poškozence, nejméně však částka 600 K. Úmrtné nenáleží do pozůstalosti.

(2) Vypraví-li důchodci pohřeb osoba jiná, může požadovati náhradu skutečných a nutných pohřebních výloh až do výše 600 K, nelze-li pohřební výlohy hraditi ze jmění pozůstalosti.

(3) Nárok na úmrtné a na náhradu pohřebních výloh zaniká, bylo-li úmrtné nebo náhrada pohřebních výloh poskytnuta z jiných prostředků veřejných. Nedosahuje-li toto úmrtné nebo náhrada pohřebních výloh částek uvedených v odstavcích 1 a 2, doplatí se oprávněnému rozdíl mezi vyplacenou částkou a částkou, na niž by měla podle odstavců 1 a 2 oprávněná osoba nárok.

gezahlten und jenem Betrage nachgezahlt, auf welchen die berechtigte Person gemäß den Absätzen 1 oder 2 Anspruch hätte.

§ 26, Abs. 1 bis 3, haben zu lauten:

(1) Der Anspruch auf die Rente ist bei dem Landesamte für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Prag oder in Brünn nach dem Wohnorte des Beschädigten anzumelden.

(2) Kriegsbeschädigte, die außerhalb des Gebietes des Protektorates Böhmen und Mähren wohnen, sind verpflichtet, ihren Rentenanspruch bei dem Landesamte für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Prag anzumelden.

(3) Kriegsbeschädigte, deren Rentenanspruch nach diesem Gesetze von der Minderung der Erwerbsfähigkeit abhängig ist (§§ 8, 17, § 20, Abs. 2 und 3, und §§ 25, 25a), sind verpflichtet, jederzeit, so oft dies notwendig sein wird, sich ärztlichen Untersuchungen zu unterziehen. Eine Person, die infolge einer Erkrankung oder einer anderweitigen triftigen Verhinderung nicht in der Lage ist, sich zur angeordneten Untersuchung einzufinden, ist verpflichtet, dies unverzüglich dem Landesamte für Kriegsbeschädigtenfürsorge zu melden und über dessen Aufforderung diese Verhinderung glaubwürdig nachzuweisen. Ein Kriegsbeschädigter, der sich ohne ordnungsmäßige Rechtfertigung zu einer solchen Untersuchung nicht einfindet, obwohl er zu derselben zweimal durch eine Vorladung, die das zweitemal durch einen eingeschriebenen Brief zu seinen eigenen Handen zugesendet wurde, vorgeladen wurde, und obzwar er in dieser Vorladung auf die Folgen der Nichtbeachtung aufmerksam gemacht wurde, verliert vom ersten Tage desjenigen Monates, der dem Tage folgt, an welchem er zum zweitenmale zur Untersuchung vorgeladen wurde, den Anspruch auf jedwede Versorgung als Kriegsbeschädigter. Die Untersuchung wird dann nur über ein schriftliches an das zuständige Landesamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge gerichtetes Gesuch der Partei vorgenommen werden und die Rente, auf welche der Beschädigte gemäß dieser Untersuchung sonst Anspruch hätte, wird vom ersten Tage des der Einbringung jenes Gesuches nachfolgenden Monates zustehen. Nähere Richtlinien werden vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung erlassen werden.

Der § 27 hat zu lauten:

Wurde der Anspruch nach Kundmachung dieser Verordnung bei einem unzuständigen Amte angemeldet, so ist dieses Amt verpflich-

§ 26, odst. 1 až 3 zní:

(1) Nárok na důchod jest přihlásiti u zemského úřadu pro péči o válečné poškozence v Praze nebo v Brně podle místa bydliště poškozencova.

(2) Váleční poškozenci, kteří bydlí mimo oblast Protektorátu Čechy a Morava, jsou povinni přihlásiti svůj nárok na důchod u zemského úřadu pro péči o válečné poškozence v Praze.

(3) Váleční poškozenci, jejichž nárok na důchod podle tohoto zákona závisí na snížení výdělečné schopnosti (§§ 8, 17, § 20, odst. 2, 3 a §§ 25, 25a) jsou povinni, kdykoliv toho bude zapotřebí, podrobiti se lékařským prohlídkám. Osoba, která se nemůže pro nemoc nebo jinou závažnou překážku k nařízené prohlídce dostaviti, je povinna oznámiti to neprodleně zemskému úřadu pro péči o válečné pokozence a k jeho vyzvání překážku hodnověrně prokázati. Poškozenec, který se bez takové řádné omluvy k prohlídce nedostavil, ačkoliv byl k ní dvakráte předvolán obsílkou, zaslanou po druhé doporučeně do jeho vlastních rukou, a ač byl v obsílce té upozorněn na následky neuposlechnutí, ztrácí nárok na jakékoliv zaopatření jako válečný poškozenec od prvního dne měsíce následujícího po onom dni, na který byl po druhé k prohlídce předvolán. Prohlídka bude pak provedena jen na písemnou žádost strany zaslanou příslušnému zemskému úřadu pro péči o válečné poškozence a důchod, na který by měl poškozenec podle této prohlídky jinak nárok, bude příslušeti od prvního dne měsíce následujícího po podání oné žádosti. Podrobné směrnice vydá ministerstvo sociální a zdravotní správy.

§ 27 zní:

Byl-li nárok ohlášen u nepříslušného úřadu po vyhlášení tohoto nařízení, je tento úřad povinen co nejrychleji předložiti přihlášku

tet, schleunigst die Anmeldung dem zuständigen Amte vorzulegen. Falls die Anmeldung bei einem Gemeindeamte oder bei einer Bezirksbehörde sonst innerhalb der gesetzlich festgesetzten Frist eingebracht wurde, ist diese Frist als eingehalten anzusehen, wenn auch die Anmeldung beim zuständigen Amte erst nach der gesetzlich bestimmten Frist eingelaufen ist.

Neu wird der § 29a eingeschaltet, der zu lauten hat:

(1) Nach Ablauf der im § 29, Abs. 3, angeführten Frist hat ein Kriegsinvalider auf angemessene Erhöhung der Rente, wenn sich sein Gesundheitszustand verschlimmert hat, nur unter folgenden Bedingungen Anspruch:

a) wenn die Verschlimmerung des Gesundheitszustandes durch ein Gebrechen oder durch ein Leiden herbeigeführt wurde, das unter den im § 1, lit. a), Z. 1 bis 3, des Ges. Slg. Nr. 199/1919 angeführten Verhältnissen entstanden ist, oder

b) wenn die Verschlimmerung des Gesundheitszustandes durch ein Gebrechen oder ein Leiden herbeigeführt wurde, das unter denselben Umständen nur verschlimmert wurde, in welchem Falle nur die Hälfte der gesamten festgestellten Einbuße der Erwerbsfähigkeit als Kriegsbeschädigung entschädigt werden kann, und

c) wenn es sich in beiden Fällen nicht um eine Verschlimmerung unmittelbarer Folgen einer anerkannten Kriegsbeschädigung durch ein Leiden handelt, das regelmäßig mit Erreichung eines höheren Alters vorkommt; in diesem Falle kann jedoch der Umstand berücksichtigt werden, ob und inwieweit die Kriegsbeschädigung das vorzeitige Eintreten eines solchen Leidens oder den Verlauf desselben beeinflußt hat.

(2) Für das Verfahren über den Anspruch gemäß dem Absatz 1 gelten ausschließlich folgende besondere Bestimmungen:

a) Der Anspruch ist bei dem örtlich zuständigen Landesamte für Kriegsbeschädigtenfürsorge anzumelden. Dieses Amt prüft auf Grund des eingebrachten Gesuches, ob erwiesen ist, daß es sich um eine Verschlimmerung handelt, die infolge einer Verwundung oder einer Krankheit, die unter den im Absatz 1, lit. a) und b), angeführten Umständen herbeigeführt oder verschlimmert wurden, eingetreten ist, und zwar auf Grund der bisherigen Ergebnisse des Beweisverfahrens oder auf Grund der vom Gesuchsteller vorgelegten oder

příslušnému úřadu. Byla-li přihláška učiněna u obecního nebo okresního úřadu jinak ve lhůtě zákonem stanovené, jest pokládati tuto lhůtu za dodrženou, byť i přihláška přišla k příslušnému úřadu po lhůtě zákonem stanovené.

Nově se zařazuje § 29a, který zní:

(1) Po uplynutí lhůty uvedené v § 29, odst. 3 má válečný invalida nárok na přiměřené zvýšení důchodu, jestliže se zhoršil podstatně jeho zdravotní stav, jen za těchto podmínek:

a) je-li zhoršení zdravotního stavu způsobeno vadou nebo chorobou, která vznikla za poměrů uvedených v § 1, písm. a), č. 1 až 3 zák. č. 199/1919 Sb., nebo

b) je-li zhoršení zdravotního stavu způsobeno vadou nebo chorobou, která za těchže okolností byla pouze zhoršena, v kterémžto případě lze odškodniti jako válečné poškození pouze polovinu celkové zjištěné ztráty výdělečné schopnosti, a

c) nejde-li v obou případech o zhoršení přímých následků uznaného válečného poškození chorobou vyskytující se pravidlem dosažením vyššího věku; v tomto případě možno však přihlédnouti k tomu, zda a pokud válečné poškození mělo vliv na předčasné projevení takové choroby nebo na její průběh.

(2) Pro řízení o nároku podle odstavce 1 platí výhradně tato zvláštní ustanovení:

a) Nárok jest přihlásiti u zemského úřadu pro péči o válečné poškozence, který je místně příslušný. Tento úřad zkoumá na základě podané žádosti, zda je prokázáno, že jde o zhoršení zdravotního stavu nastalé pro poranění nebo nemoc, jež byly způsobeny nebo zhoršeny za okolností uvedených v odstavci 1, písm. a) a b), podle dosavadních výsledků důkazního řízení nebo podle průkazů žadatelem předložených nebo nabídnutých a tak označených, aby úřadu bylo možno je opatřiti, nemůže-li strana z důvodů na ní nezávislých

angebotenen und derart bezeichneten Nachweise, daß dem Amte ermöglicht wird, dieselben zu beschaffen, wenn die Partei aus den von ihr unabhängigen Gründen nicht in der Lage ist, die Nachweise selbst zu beschaffen. Wurde in diesem Verfahren nicht erwiesen, daß die Verwundung oder die Krankheit, auf deren Verschlimmerung das Gesuch gestützt ist, unter den oben angeführten Umständen herbeigeführt oder verschlimmert wurden, so weist das Landesamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge das Gesuch des Invaliden ohne weiteres Verfahren mit einem begründeten Bescheide ab. Gegen diese Abweisung kann die Partei innerhalb einer Frist von 90 Tagen von der Zustellung des Bescheides an die Beschwerde an das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung erheben.

b) Ebenso weist das Landesamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge mit einem begründeten Bescheide das Gesuch eines Invaliden ab, bei dem schon früher durch Bescheide rechtskräftig ausgesprochen wurde, daß das Gebrechen oder das Leiden, das die Ursache seiner Invalidität bildet, unter den im § 1, lit. a), Z. 1 bis 3, des Ges. Slg. Nr. 199/1919 angeführten Umständen nur verschlimmert wurde, und wenn die Minderung der Erwerbsfähigkeit infolge eines solchen verschlimmerten Gebrechens bereits mit einem rechtskräftigen Bescheide mindestens mit 50% bewertet wurde. Gegen einen solchen Bescheid steht der Partei die Beschwerde gemäß der Bestimmung der lit. a) dieses Absatzes zu.

c) Wenn das Landesamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge das Gesuch des Invaliden aus den in diesem Absatze unter lit. a) oder b) angeführten Gründen nicht abweist, so lädt es ihn zu einer ärztlichen Untersuchung vor, für deren Durchführung sinngemäß die Bestimmungen der Regierungsverordnung vom 8. Juni 1922, Slg. Nr. 181, in der Fassung der Regierungsverordnung vom 3. Juli 1936, Slg. Nr. 192, sinngemäß gelten. Durch die ärztliche Untersuchung wird festgestellt, ob und in welchem Maße eine Verschlimmerung des Gesundheitszustandes unter den im Absatz 1, Z. 1 bis 3, angeführten Umständen eingetreten ist. Wenn gemäß dem Ergebnisse der ärztlichen Untersuchung keine Verschlimmerung des Gesundheitszustandes eingetreten ist, so weist das Landesamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge das Gesuch mit einem begründeten Bescheide ab, gegen den der Invalide innerhalb einer Frist von 90 Tagen von der Zustellung des Bescheides an die Beschwerde an das Ministerium für soziale und Gesund-

opatřiti průkazy sama. Zůstalo-li v tomto řízení neprokázáno, že poranění nebo nemoc, o jejichž zhoršení je žádost opřena, byly způsobeny nebo zhoršeny za poměrů označených výše, odmítne zemský úřad pro péči o válečné poškozence odůvodněným výměrem žádost invalidovu bez dalšího řízení. Proti tomuto odmítnutí může si strana stěžovati k ministerstvu sociální a zdravotní správy ve lhůtě 90 dnů od doručení výměru.

b) Rovněž odmítne zemský úřad pro péči o válečné poškozence odůvodněným výměrem žádost invalidy, u něhož bylo již dříve pravoplatně výměrem vysloveno, že vada nebo choroba, která je příčinou invalidity, byla pouze zhoršena za okolností uvedených v § 1, písm. a), č. 1 až 3 zák. č. 199/1919 Sb. a jestliže ztráta výdělečné schopnosti pro následky takové zhoršené vady byla již oceněna pravoplatným výměrem aspoň 50%. Do tohoto výměru přísluší straně stížnost podle ustanovení písm. a) tohoto odstavce.

c) Neodmítne-li zemský úřad pro péči o válečné poškozence žádost invalidovu z důvodů uvedených v tomto odstavci pod písm. a) nebo b), předvolá jej k lékařské prohlídce, o jejímž provedení platí obdobně ustanovení vládního nařízení ze dne 8. června 1922, č. 181 Sb., ve znění čl. I vládního nařízení ze dne 3. července 1936, č. 192 Sb. Lékařskou prohlídkou se zjistí, zda a do jaké míry nastalo zhoršení zdravotního stavu za okolností uvedených v odstavci 1, č. 1 až 3. Jestliže podle výsledku lékařské prohlídky zhoršení zdravotního stavu nenastalo, odmítne zemský úřad pro péči o válečné poškozence žádost odůvodněným výměrem, proti kterému může invalida podati do 90 dnů od doručení výměru stížnost k ministerstvu sociální a zdravotní správy. V odůvodnění je úřad povinen uvésti, jaké choroby (vady) byly zjištěny při poslední pravoplatné lékařské prohlídce, jejíž výsledek byl vzat za podklad vyměření důchodu. Při tom jest vytknouti, které choroby (vady) byly uznány za vzniklé, které za zhor-

heitsverwaltung erheben kann. In der Begründung ist das Amt verpflichtet, anzuführen, welche Leiden (Gebrechen) bei der letzten rechtskräftigen ärztlichen Untersuchung, deren Ergebnis zur Grundlage der Bemessung der Rente genommen wurde, festgestellt worden sind. Dabei ist hervorzuheben, welche Leiden (Gebrechen) für entstanden, welche unter den im § 1, lit. a), Z. 1 bis 3, des Ges. Slg. Nr. 199/1919 angeführten Umständen für verschlimmert anerkannt wurden, und welche unter den genannten Umständen weder entstanden sind, noch verschlimmert wurden. Gleichzeitig ist auch das Ergebnis der neuen Untersuchung in der Begründung in analoger Weise zu bewerten und hervorzuheben, aus welchen Gründen daher das Gesuch des Invaliden abgewiesen wurde.

d) Hält das Landesamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge dafür, daß eine Verschlimmerung des Gesundheitszustandes, welche die Absätze 1 und 2 vorsehen, eingetreten ist, so schließt es den Akten eine Äußerung seines Amtsarztes über den im Absatz 1, Z. 1 bis 3, angeführten Umstand bei und legt dann die Akten dem Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung vor. Bevor es die Akten vorlegt, bringt es dem Invaliden zur Kenntnis, welche Leiden (Gebrechen) bei ihm bei der letzten rechtskräftigen ärztlichen Untersuchung, deren Ergebnis zur Grundlage der Rentenbemessung genommen wurde, vorgefunden wurden. Dabei ist hervorzuheben, welche Leiden (Gebrechen) für entstanden, welche unter den im § 1, lit. a), Z. 1 bis 3, des Ges. Slg. Nr. 199/1919 für verschlimmert anerkannt wurden, und welche unter diesen Umständen weder entstanden sind, noch verschlimmert wurden. Gleichzeitig ist auch das Ergebnis der neuen Untersuchung in derselben Weise dem Invaliden bekanntzugeben und anzuführen, in welcher Richtung eine Verschlimmerung seines Gesundheitszustandes mit Rücksicht auf sein Gesuch vorgefunden wurde. Der Invalide kann innerhalb der Frist eines Monates von der Zustellung dieser Bekanntmachung an bei dem Landesamte für Kriegsbeschädigtenfürsorge zum Befunde Erinnerungen einbringen. Darüber ist der Invalide zu belehren.

e) Über die Beschwerden gemäß der Bestimmungen der lit. a) und b) dieses Absatzes entscheidet das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung. Über die Beschwerden gemäß der Bestimmung der lit. c) und über die Gesuche gemäß der Bestimmung der lit. d) dieses Absatzes entscheidet das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwal-

šené za okolností uvedených v § 1, písm. a), č. 1 až 3 zák. č. 199/1919 Sb., a které za těchto okolností ani nevznikly ani nebyly zhoršeny. Zároveň i výsledek nové prohlídky jest v odůvodnění obdobným způsobem zhodnotiti a vytknouti, z jakých důvodů tedy žádost invalidova byla odmítnuta.

d) Má-li zemský úřad pro péči o válečné poškozence za to, že zhoršení zdravotního stavu, které mají na mysli odstavce 1 a 2, nastalo, připojí ke spisu vyjádření svého úředního lékaře o okolnosti uvedené v odstavci 1, č. 1 až 3 a předloží spisy ministerstvu sociální a zdravotní správy. Před tím, než spisy předloží, uvědomí invalidu o tom, jaké choroby (vady) byly u něho shledány při poslední pravoplatné lékařské prohlídce, jejíž výsledek byl vzat za podklad vyměření důchodu. Při tom jest vytknouti, které choroby (vady) byly uznány za vzniklé, které za zhoršené za okolností uvedených v § 1, písm. a), č. 1 až 3 zák. č. 199/1919 Sb. a které za těchto okolností ani nevznikly ani nebyly zhoršeny. Zároveň i výsledek nové prohlídky jest týmž způsobem invalidovi oznámiti a uvésti, v čem bylo shledáno zhoršení jeho zdravotního stavu se zřetelem k jeho žádosti. Invalida může do jednoho měsíce od doručení tohoto oznámení podati u zemského úřadu pro péči o válečné poškozence k nálezu připomínky. O tom jest invalidu poučiti.

e) O stížnostech podle ustanovení písm. a) a b) tohoto odstavce rozhoduje ministerstvo sociální a zdravotní správy. O stížnostech podle ustanovení písm. c) a o žádostech podle ustanovení písm. d) tohoto odstavce rozhoduje ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí za účasti lékaře jím ustanoveného. Rozhoduje se ve

tung im Einvernehmen mit dem Finanzministerium unter Teilnahme eines von ihm bestimmten Arztes. Die Entscheidung wird in einer besonderen interministeriellen Kommission getroffen, die zu diesem Zwecke errichtet wird. Vor der Entscheidung über eine Beschwerde gemäß der lit. c) dieses Absatzes ist stets ein Befund und ein Gutachten des Arztes, den das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung hierzu bestimmen wird, gegebenenfalls ein Befund und ein Gutachten eines öffentlichen Krankenhauses einzuholen. Vor der Entscheidung über ein Gesuch nach lit. d) ist eine analoge Verfügung nur dann zu treffen, wenn der Invalide innerhalb der festgesetzten Frist eines Monates seine Erinnerungen gemäß der Bestimmung der lit. d) eingebracht hat. Auch wenn keine Erinnerungen eingebracht wurden, kann vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung eine neue ärztliche Untersuchung angeordnet werden.

f) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die Entscheidung über die unter lit. d) angeführten Gesuche ganz oder teilweise an die Landesämter für Kriegsbeschädigtenfürsorge übertragen.

zvláštní meziministerské komisi, která se k tomu účelu zřizuje. Před rozhodnutím o stížnosti podle písm. c) tohoto odstavce jest vždy vyžádati si nález a posudek lékaře, kterého ministerstvo sociální a zdravotní správy k tomu určí, po případě vyžádati si nález a a posudek veřejné nemocnice. Před rozhodnutím o žádosti podle písm. d) jest učiniti obdobné opatření jen tehdy, jestliže invalida podal ve stanovené lhůtě jednoho měsíce své připomínky podle ustanovení písm. d). I když připomínky podány nebyly, může býti ministerstvem sociální a zdravotní správy nařízena nová lékařská prohlídka.

f) Ministerstvo sociální a zdravotní správy může v dohodě s ministerstvem financí přenésti rozhodování o žádostech uvedených pod písm. d) zcela nebo zčásti na zemské úřady pro péči o válečné poškozence.

Der § 30 wird durch einen Absatz 4 ergänzt, der zu lauten hat:

(4) Wurde einem Kriegsbeschädigten die Auszahlung der ihm zuerkannten Rente gemäß § 31, Abs. 1, dieses Gesetzes ganz oder teilweise durch mehr als drei Jahre eingestellt, oder wurde die zuerkannte Rente aus einem anderen Grunde durch mehr als drei Jahre nicht ausgezahlt, oder wurde einem Kriegsbeschädigten überhaupt keine Rente zuerkannt, so gebührt ihm die Rente, wenn ihm eine solche über ein neues Gesuch zuerkannt wird, frühestens vom ersten Tage des Monates an, der dem Tage folgt, an dem das Gesuch des Kriegsbeschädigten um abermalige Rentenzuerkennung beim zuständigen Amt eingelaufen ist.

§ 30 se doplňuje odstavcem 4, jenž zní:

(4) Byla-li válečnému poškozenci podle § 31, odst. 1 tohoto zákona zastavena úplně nebo částečně výplata přiznaného důchodu po dobu delší tří let nebo nebyl-li přiznaný důchod vyplácen z jiného důvodu po dobu delší tří let nebo nebyl-li válečnému poškozenci důchod vůbec přiznán, náleží mu důchod, bude-li mu k jeho nové žádosti přiznán, nejdříve od prvního dne měsíce následujícího onomu dni, kdy příslušnému úřadu došla žádost válečného poškozence o opětné přiznání důchodu.

§ 31, Abs. 1, lit. b) und e), haben zu lauten:

b) wenn sich der Kriegsbeschädigte zur Untersuchung gemäß § 26, Abs. 3, nicht eingefunden hat;

e) wenn der Rentner durch ein Strafurteil zu einer Freiheitsstrafe von mindestens 3 Monaten verurteilt wurde, für die Dauer der Strafe, oder wenn er in eine Zwangsarbeitsanstalt oder in ein Arbeits-Straflager eingeliefert wurde, für die Dauer des Auf-

§ 31, odst. 1, písm. b) a e) zní:

b) nedostavil-li se válečný poškozenec k prohlídce podle ustanovení § 26, odst. 3;

e) byl-li důchodce trestním rozsudkem odsouzen k trestu na svobodě trvajícímu nejméně 3 měsíce, po dobu trvání trestu, nebo byl-li dodán do donucovací pracovny či kárného pracovního tábora, po dobu pobytu. Ministr sociální a zdravotní správy může v dohodě

enthaltes. Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung kann im Einvernehmen mit dem Finanzminister der schuldlosen Familie des Rentners auf ihr Ansuchen wenigstens eine Hälfte seiner Rente gewähren.

§ 31, Abs. 3, hat zu lauten:

(3) Wurde der Versorgungsgenuß unrechtmäßig oder mit einem höheren Betrage zuerkannt oder liquidiert, so darf vom Empfänger die Rückerstattung des Betrages, den er in gutem Glauben empfangen hat, höchstens für die abgelaufene Zeit von 3 Jahren seit der Erlassung des Bescheides, mit welchem dem Rentner der entstandene Schaden zum Ersatz vorgeschrieben wird, gefordert, beziehungsweise die so entstandene Überzahlung von den Bezügen abgezogen werden; ein solcher rechtskräftiger Bescheid bildet einen Exekutionstitel.

Der § 32 wird durch einen Absatz 4 ergänzt, der zu lauten hat:

(4) In besonders rücksichtswürdigen Fällen kann das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Finanzministerium auf Ansuchen des Kriegsinvaliden, dem die Rente ganz oder teilweise kapitalisiert wurde, bewilligen, daß das Landesamt für Kriegsbeschädigtenfürsorge für die Zukunft die Auszahlung der Rente oder eines Teiles derselben wiederaufnehme, wenn folgende Bedingungen erfüllt sind:

1. wenn es sich um einen Invaliden handelt, bei dem die Einbuße der Erwerbsfähigkeit wenigstens 50% beträgt,

2. wenn seit dem Tage, zu welchem die Kapitalisierung durchgeführt wurde, wenigstens 15 Jahre verflossen sind,

3. wenn der Zweck, zu dem die Kapitalisierung bewilligt wurde, nicht erzielt oder wenn das Ziel der Kapitalisierung aus vom Invaliden unabhängigen Gründen vereitelt wurde, und

4. wenn der Invalide die Rente zur Sicherung seines und seiner Familie Unterhaltes dringend benötigt.

§ 35, Abs. 1 und 2, haben zu lauten:

(1) Gegen den auf Grund des § 33 dieses Gesetzes erlassenen Bescheid steht jenen Kriegsbeschädigten, deren Rentenanspruch von der Minderung der Erwerbsfähigkeit abhängt, das Recht der Berufung

s ministrem financí poskytnouti nevinné rodině důchodcově k její žádosti aspoň polovici jeho důchodu.

§ 31, odst. 3 zní:

(3) Byl-li zaopatřovací požitek přiznán nebo likvidován neprávem nebo částkou vyšší, smí se požadovati od příjemce vrácení částky, kterou přijal v dobré víře, pokud se týče takto vzniklý přeplatek sraziti z požitků nejvýše za uplynulou dobu 3 let od vydání výměru, jímž se předpisuje důchodci k náhradě vzniklá škoda; takový pravoplatný výměr je exekučním titulem.

§ 32 se doplňuje odstavcem 4, jenž zní:

(4) V případech zvláštního zřetele hodných může ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí na žádost válečného invalidy, jemuž byl důchod zkapitalisován buď úplně nebo částečně, povoliti, aby zemský úřad pro péči o válečné poškození obnovil pro budoucnost výplatu důchodu nebo jeho části, jsou-li splněny tyto podmínky:

1. jde-li o invalidu, u něhož ztráta výdělečné schopnosti činí aspoň 50%,

2. uplynulo-li ode dne, k němuž kapitalisace byla provedena, aspoň 15 let,

3. nebylo-li dosaženo účelu, k němuž byla kapitalisace povolena nebo byl-li cíl kapitalisace zmařen z příčin na invalidovi nezávislých a

4. potřebuje-li invalida nutně důchodu k zabezpečení výživy své a své rodiny.

§ 35, odst. 1 a 2 zní:

(1) Do výměru vydaného podle § 33 tohoto zákona přísluší těm válečným poškozencům, jejichž nárok na důchod závisí na snížení výdělečné schopnosti, právo odvolati se ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení výměru k zemské od-

binnen einer Frist von 90 Tagen, vom Tage der Zustellung des Bescheides an, an die Landesberufungskommission für Kriegsbeschädigte hinsichtlich der Festsetzung des Prozentes der Erwerbsunfähigkeit zu; allen Kriegsbeschädigten steht binnen derselben Frist das Recht der Beschwerde an das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung hinsichtlich der Nichtzuerkennung oder der Höhe der Rente zu.

(2) Die Berufung sowie auch die Beschwerde ist bei dem Landesamte für Kriegsbeschädigtenfürsorge einzubringen, das den Bescheid erlassen hat. Findet sich eine Person, welche die Berufung eingebracht hat, zur ärztlichen Untersuchung ohne gehörige Entschuldigung (§ 26, Abs. 3) nicht ein, obzwar sie zu derselben zweimal durch eine zu eigenen Handen zugestellte Aufforderung vorgeladen und auf die Folgen der Nichtbeachtung aufmerksam gemacht wurde, so wird die Berufung als nicht erfolgt angesehen. Wenn eine Person, die eine Beschwerde eingebracht hat, nicht innerhalb der festgesetzten Frist von mindestens 6 Wochen, die zur Erledigung der Beschwerde erforderlichen Unterlagen vorlegt, obzwar sie zu deren Vorlage zweimal durch ein zu eigenen Handen zugestelltes Schreiben aufgefordert und auf die Folgen der Nichtbeachtung aufmerksam gemacht wurde, so wird die Beschwerde als nicht erfolgt angesehen, es sei denn, daß die Partei den Nachweis erbringt, daß sie ohne ihr Verschulden nicht imstande war, dies zu tun. Die näheren Bestimmungen über die Berufung und die Beschwerde enthält die Durchführungsverordnung.

volací komisi pro válečné poškozence co do stanovení procenta výdělečné neschopnosti; všem válečným poškozencům přísluší v téže lhůtě, pokud jde o nepřiznání nebo výši důchodu, právo stížnosti k ministerstvu sociální a zdravotní správy.

(2) Odvolání i stížnost jest podati u zemského úřadu pro péči o válečné poškozence, který vydal výměr. Nedostaví-li se osoba, která podala odvolání, k lékařské prohlídce bez řádné omluvy (§ 26, odst. 3), ač byla k ní dvakráte předvolána vyzváním, doručeným do vlastních rukou, ve kterém byla upozorněna na následky neuposlechnutí, pokládá se odvolání za neučiněné. Nepředloží-li osoba, jež podala stížnost, ve stanovené lhůtě nejméně 6 týdnů doklady potřebné k vyřízení stížnosti, ač byla k předložení jich dvakráte vyzvána dopisem doručeným do vlastních rukou a upozorněna na následky nevyhovění, pokládá se stížnost za neučiněnou, leč že strana prokáže, že tak bez své viny učiniti nemohla. Bližší ustanovení o odvolání i stížnosti obsahuje prováděcí nařízení.

Der § 37 wird durch einen Absatz 2 ergänzt, der zu lauten hat:

(2) Wurde ein Rentner in irgend eine öffentliche Versorgungsanstalt, in ein Armen- oder Siechenhaus u. dgl. aufgenommen, wo er Versorgung genießt, so kann er seine Rente dem Erhalter dieser Anstalt für die Dauer des Aufenthaltes in der Anstalt abtreten.

§ 37 se doplňuje odstavcem 2, jenž zní:

(2) Byl-li důchodce přijat do veřejného zaopatřovacího ústavu, do chudobince, chorobince a pod., v němž se mu dostává zaopatření, může svůj důchod postoupiti vydržovateli tohoto ústavu po dobu pobytu v ústavu.

Der § 42 hat zu lauten:

Zu den gemäß den §§ 8, 17, 23, 25 und 25a bemessenen Grundrenten kann ein Teuerungszuschlag ausgezahlt werden, wenn sich die Teuerungsverhältnisse wesentlich ändern. Der Minister für soziale und Gesundheitsverwaltung bestimmt im Einvernehmen mit dem Finanzminister die Höhe dieses Zuschlages und die Dauer, während deren er auszuzahlen ist.

§ 42 zní:

K základním důchodům, vyměřeným podle §§ 8, 17, 23, 25 a 25a, může býti vyplácena drahotní přirážka, jestliže se drahotní poměry podstatně změní. Výši této přirážky a dobu, po kterou se bude vypláceti, stanoví ministr sociální a zdravotní správy v dohodě s ministrem financí.

Art. II.

(1) Fälle, in denen das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung im Einvernehmen mit dem Finanzministerium entscheidet, werden in einer interministeriellen Kommission verhandelt, in der das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung durch zwei Vertreter, von welchen einer Arzt ist, und das Finanzministerium durch einen Vertreter vertreten ist. In den Fällen des § 29a entscheidet die interministerielle Kommission nach Anhören eines Vertreters der Invaliden, der vom Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung aus den Reihen der Kriegsbeschädigten ernannt wird. Es kann nur eine mit der Kriegsbeschädigtenfürsorge vertraute Person ernannt werden.

(2) Das Ministerium für soziale und Gesundheitsverwaltung bestimmt im Einvernehmen mit dem Finanzministerium die Einzelheiten hinsichtlich der Verhandlungen der Kommission, der Ernennung der Mitglieder und hinsichtlich ihrer Rechte und Verpflichtungen.

Art. III.

Die Regierungsverordnung vom 6. Juni 1940, Slg. Nr. 206, womit die Auszahlung der Teuerungszulage zu den Renten der Kriegsbeschädigten geregelt wird, tritt am 31. Dezember 1940 außer Kraft.

Art. IV.

Die Bestimmung des Art. I des Ges. Slg. Nr. 67/1936 wird aufgehoben.

Art. V.

(1) Änderungen in der Höhe der zuerkannten Renten gemäß den §§ 8, 10, 17, 23, 25 und 25a werden durch die Landesämter für Kriegsbeschädigtenfürsorge in Prag und in Brünn von Amts wegen durchgeführt.

(2) Die sonstigen auf Grund dieser Verordnung entstandenen Ansprüche müssen die Kriegsbeschädigten binnen einem Jahre von der Kundmachung der Regierungsverordnung an anmelden; die derart angemeldeten Ansprüche sind vom Wirksamkeitsbeginn der Verordnung an anzuerkennen. Später angemeldete Ansprüche, die auf Grund dieser Verordnung entstehen würden, sind mit Wirksamkeit erst vom ersten Tage des der Einbringung der Anmeldung nachfolgenden Monates an anzuerkennen.

Čl. II.

(1) Případy, v nichž rozhoduje ministerstvo sociální a zdravotní správy v dohodě s ministerstvem financí, projednávají se v meziministerské komisi, v níž je zastoupeno ministerstvo sociální a zdravotní správy dvěma zástupci, z nichž jeden je lékař, a ministerstvo financí jedním zástupcem. V případech § 29a rozhoduje meziministerská komise po slyšení zástupce invalidů, jmenovaného ministerstvem sociální a zdravotní správy z řad válečných poškozenců. Jmenována může býti pouze osoba obeznalá v péči o válečné poškozence.

(2) Ministerstvo sociální a zdravotní správy určí v dohodě s ministerstvem financí podrobnosti o jednání komise, jmenování členů a o jejich právech a povinnostech.

Čl. III.

Vládní nařízení ze dne 6. června 1940, č. 206 Sb., jímž se upravuje vyplácení drahotní přirážky k důchodům válečných poškozenců, pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1940.

Čl. IV.

Ustanovení čl. I zák. č. 67/1936 Sb. se zrušuje.

Čl. V.

(1) Změny ve výši přiznaných důchodů podle §§ 8, 10, 17, 23, 25 a 25a provedou zemské úřady pro péči o válečné poškozence v Praze a v Brně z moci úřední.

(2) Ostatní nároky vzniklé podle tohoto nařízení musí váleční poškozenci přihlásiti do jednoho roku od vyhlášení vládního nařízení; takto přihlášené nároky jest uznati od účinnosti nařízení. Později přihlášené nároky, které by vznikly podle tohoto nařízení, jest uznati s účinností teprve od prvního dne měsíce následujícího po podání přihlášky.